

Dosarul nr. 2ra-1058/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Central (jud. S. Dumitriu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. B. Bîrca, S. Iorgov, O. Cojocaru)

ÎNCHEIERE

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Alexandru Bușmachi, Eugenia Bușmachi, reprezentată de avocatul Viorel Gortolomei și Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” împotriva Eugeniei Bușmachi și lui Alexandru Bușmachi cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere și

la cererea reconvențională a Eugeniei Bușmachi împotriva Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” cu privire la anularea deciziei privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale

împotriva deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Eugenia Bușmachi, reprezentată de avocatul Viorel Gortolomei, Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” și Alexandru Bușmachi și menținută hotărârea din 8 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Central, prin care acțiunea inițială a fost admisă parțial, iar cererea Eugeniei Bușmachi cu privire la repunerea în tetrenul de depunere a acțiunii reconvenționale a fost respinsă și respinsă acțiunea reconvențională ca prescrisă

constată:

La 27 iunie 2016, SA „Moldovagaz” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Eugeniei Bușmachi cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii a invocat că la 1 octombrie 2003, între SRL „Chișinău-Gaz” și Alexandru Bușmachi a fost încheiat contractul de furnizare a gazelor naturale consumatorului casnic nr. 812067, conform căruia SRL „Chișinău-Gaz” în calitate de furnizor, s-a obligat să furnizeze pârâtului gaze naturale la locul de consum din mun. XXXXX com. XXXXX str. XXXXX.

A susținut că prin hotărârea nr. 513 din 12 martie 2013 a Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică „Cu privire la modificarea condițiilor la licența SA „Moldovagaz””, activitatea de furnizare a gazelor naturale la tarife reglementate în

mun. Chișinău, din 1 ianuarie 2013, a fost transmisă, de la titularul de licență SRL „Chișinău-Gaz” titularului de licență pentru același gen de activitate SA „Moldovagaz”.

Astfel, în conformitate cu dispozițiile art. 566 Cod civil, SA „Moldovagaz” a devenit succesori al drepturilor și obligațiilor contractuale ale SRL „Chișinău-Gaz” față de consumatorii de gaze naturale din mun. Chișinău.

A indicat că conform datelor din Registrul bunurilor imobile nr. XXXXX, proprietar al bunului imobil din mun. XXXXX com. XXXXX str. XXXXX, este Eugenia Bușmachi, în temeiul hotărârii judecătorești din 13 februarie 2002.

SA „Moldovagaz” în calitate de furnizor de gaze naturale, în perioada anilor 2013-2014, a livrat la locul de consum din mun. XXXXX com. XXXXX str. XXXXX, gaze naturale, conform condițiilor stipulate în contract, executându-și astfel obligațiile sale integral, cu bună credință.

A susținut că la 20 decembrie 2014, în rezultatul verificării locului de consum din mun. XXXXX com. XXXXX str. XXXXX, s-a constatat conectarea ilicită a instalației de gaze la rețeaua de gaze naturale fără evidența consumului de gaze naturale, prin intermediul unui furtun conectat la robinetul de până la echipamentul de măsurare gaze.

Prin decizia nr. 02 din 12 ianuarie 2015 privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale, SA „Moldovagaz”, călăuzindu-se de prevederile pct. 151 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 415 din 25 mai 2011, a dispus efectuarea calculului consumului de gaze naturale, la locul de consum din mun. XXXXX com. XXXXX str. XXXXX, conform sistemului paușal, pentru o perioadă de 12 luni.

Astfel, în baza deciziei nr. 02 din 12 ianuarie 2015 privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale, consumatorului i-a fost calculată datoria în sumă de 39044, 33 de lei.

A insistat că consumatorul permanent a încălcat termenul de achitare a datoriei expuse spre achitare, iar nerespectarea de către consumator a obligațiilor de plată a generat apariția în sarcina sa a datoriei în sumă totală de 39687, 94 de lei, fapt ce se confirmă prin factura de plată și extrasul din contul personal al consumatorului.

În vederea soluționării extrajudiciare a litigiului, în adresa Eugeniei Bușmachi a fost expediată pretenția de către SA „Moldovagaz”, cu nr. 05/2-1216 din 29 martie 2016, care a fost lăsată fără răspuns și executare.

Cu referire la prevederile art. 572 alin. (2), 585, 602 alin. (1) și (2), 619 alin. (1) Cod civil, a considerat că pârâta este obligată să achite SA „Moldovagaz” și dobânda de întârziere, care conform calculului constituie suma de 11378,15 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 5, 6, 7, 39, 94, 166-168 CPC, art. 512, 513, 514, 572 alin. (2), 585, 602 619, 668 Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii și încasarea din contul Eugeniei Bușmachi în beneficiul SA „Moldovagaz” a datoriei în sumă de 39687,94 de lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 11378,15 de lei și a taxei de stat în sumă de 1531,98 de lei.

La 9 martie 2017, Eugenia Bușmachi a depus cerere reconvențională împotriva SA „Moldovagaz” cu privire la anularea deciziei privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale.

În motivarea acțiunii reconvenționale a invocat că despre decizia nr. 02 din 12 ianuarie 2015 privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale,

emisă de către SA „Moldovagaz”, a aflat când a fost citată la ședința de judecată a primei instanțe, la acțiunea inițială a SA „Moldovagaz”.

A evidențiat că decizia nr. 02 din 12 ianuarie 2015 privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale, emisă de către SA „Moldovagaz”, o consideră ilegală și pasibilă anulării.

A menționat că în anul 2002, dânsa a divorțat de fostul său soț, Alexandru Bușmachi, divorțul fiind trecut în registrul actelor de stare civilă nr. 182 la data de 5 martie 2002.

Ulterior, în baza hotărârii din 13 februarie 2002 a Judecătorei Botanica mun. Chișinău, a devenit proprietară exclusivă a bunului imobil constituit din casa de locuit individuală și terenul aferent acesteia, cu nr. cadastral XXXXX, amplasat în mun. XXXXX com. XXXXX str. XXXXX.

Având în vedere că fostul soț, Alexandru Bușmachi nu avea un loc de trai, a convenit cu ultimul să încheie contractul de închiriere nr. 289, prin care i-a transmis în posesie și folosință casa de locuit sus menționată și respectiv, în baza acestui contract, Alexandru Bușmachi a obținut dreptul de a încheia contracte de prestări servicii cum ar fi energie electrică și gaze naturale și de a se racorda la rețelele respective, ceia ce și s-a produs.

Reieșind din contractul de furnizare a gazelor naturale consumatorului casnic nr. 812067 din 1 octombrie 2003, parte contractantă la prezentul contract este fostul său soț, Alexandru Bușmachi, care a semnat acest contract.

Potrivit art. 7 pct. a) și c) din contractul nr. 812067 din 1 octombrie 2003, consumatorul poartă răspundere prevăzută de prezentul contract pentru că nu achită la timp plata pentru volumul de gaze consumat și pentru constatarea consumului fraudulos de gaze naturale.

Totodată, conform contractului de furnizare a gazelor naturale consumatorului casnic din 1 octombrie 2003, s-au născut obligații contractuale doar între SA „Moldovagaz” și Alexandru Bușmachi, și nicidecum între SA „Moldovagaz” și Eugenia Bușmachi.

Or, conform contractului de comodat nr. 01 din 2 aprilie 2014 încheiat între Bușmachi Eugenia și Bușmachi Alexandru, ultimului i-a fost transmis cu titlu gratuit în posesie și folosință casa de locuit, cu obligația de a achita toate cheltuielile ce țin de întreținerea casei, printre care și achitarea consumului de gaze naturale, energie electrică, apă etc..

A considerat că decizia nr. 02 din 12 ianuarie 2015 privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale, a fost emisă ilegal, abuziv și fără temei juridic și din motivul că SA „Moldovagaz” în calitatea sa de furnizor nu i-a adus la cunoștință despre constatarea consumului fraudulos, nu i-a prezentat careva acte și nu a fost invitată la adoptarea deciziei pentru a-și înainta argumentele și actele care ar demonstra că nu are nicio tangență cu conectarea și consumul gazelor naturale.

La 12 ianuarie 2017, a depus o cerere prealabilă către SA „Moldovagaz” privind anularea deciziei nr. 02 din 12 ianuarie 2015 privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale, cu emiterea unei alte decizii privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale pe numele lui Alexandru Bușmachi și la 23 ianuarie 2017 a depus către SA „Moldovagaz” o cerere privind completarea

argumentelor expuse în cererea prealabilă, iar prin răspunsul SA „Moldovagaz” nr. B-06/17 din 13 februarie 2017, cererea sa a fost lăsată fără examinare.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 5, 172-173 CPC.

A solicitat repunerea în termenul de depunere a acțiunii reconvenționale, admiterea acțiunii reconvenționale și anularea deciziei nr. 02 din 12 ianuarie 2015 privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale, emisă de către SA „Moldovagaz”.

Prin încheierea protocolară din 9 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Central, au fost atrași în proces în calitate de copârât Alexandru Bușmachi și în calitate de intervenient accesoriu SRL „Chișinău-Gaz”.

Prin hotărârea din 8 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Central, a fost admisă parțial acțiunea inițială a SA „Moldovagaz” și încasate din contul Eugeniei Bușmachi și Alexandru Bușmachi, în mod solidar, în beneficiul SA „Moldovagaz” suma datoriei de 39687,94 de lei și suma cheltuielilor de judecată în mărime de 1190,64 de lei, iar în total suma de 40878,58 de lei.

În rest, acțiunea în partea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

A fost respinsă cererea Eugeniei Bușmachi cu privire la repunerea în termenul de depunere a acțiunii reconvenționale.

A fost respinsă acțiunea reconvențională a Eugeniei Bușmachi ca prescrisă.

Prin decizia din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile declarate de către Eugenia Bușmachi, reprezentată de avocatul Viorel Gortolomei, SA „Moldovagaz” și Alexandru Bușmachi și menținută hotărârea din 8 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Central.

La 14 martie 2019, Alexandru Bușmachi a declarat recurs împotriva deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii reconvenționale și respingere a cererii inițiale ca nefondată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ca ilegale și neîntemeiate.

A considerat eronată concluzia primei instanțe, precum că Eugenia Bușmachi și Alexandru Bușmachi erau coproprietari în temeiul art. 19 Codul familiei, care prevede că bunurile dobândite de către soți în timpul căsătoriei sunt supuse regimului proprietății în devălmășie, ce nu corespunde adevărului.

Or, proprietar al imobilului din str. XXXXX com. XXXXX mun. XXXXX a fost doar el, obținând dreptul de proprietate prin moștenire de la părinții lui, iar Eugenia Bușmachi nu avea niciun drept asupra imobilului dat, ultima devenind proprietară numai la 13 februarie 2002, în temeiul hotărârii judecătorești.

De aceea, la momentul încheierii contractului de furnizare a gazelor naturale consumatorului casnic nr. 812067 din 1 octombrie 2003, colaboratorii SRL „Chișinău-Gaz” au fost informați și au știut că proprietara imobilului, la acel moment era Eugenia Bușmachi, însă au acceptat încheierea contractului cu dânsul, Alexandru Bușmachi.

A obiectat că la 20 decembrie 2014, colaboratorii SRL „Chișinău-Gaz” și SA „Moldovagaz” au întocmit pe numele lui un proces pe faptul furtului de gaze, ca apoi tot la data de 20 decembrie 2014 să întocmească un act de deconectare a gazelor la

locul de consum din mun. XXXXX com. XXXXX str. XXXXX, iar toate aceste acțiuni au fost efectuate în lipsa lui, fără ca el să semneze careva acte, aceștia săvârșind violarea la domiciliu, fără prezența organelor de drept sau careva martori.

A insistat că colaboratorii furnizorului au încălcat pct. 76 (m) din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011, potrivit căruia operatorul de rețea are obligațiunea să întocmească actul de depistare a clauzelor contractuale și în cazul conectării neautorizate a aparatelor și a instalațiilor de gaze naturale la rețea să transmită actul întocmit și probele aferente.

De asemenea, colaboratorii furnizorului au încălcat prevederile pct. 81 din Regulament, potrivit căruia avizul de decontare se expediază sau se înmânează consumatorului casnic cel puțin cu 5 zile calendaristice înainte de data preconizării pentru deconectare, pe când la caz, furnizorul a întocmit procesul-verbal, actul de deconectare și au efectuat deconectarea în aceeași zi.

A mai susținut că furnizorul a încălcat și prevederile pct. 121 din același Regulament, potrivit cărora în cazul depistării încălcării clauzelor contractuale de către consumator, care a dus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a volumului de gaze naturale consumat, personalul operatorului de rețea este obligat să demonstreze acest fapt consumatorului, la care aceasta nu s-a petrecut.

A obiectat că numai la 6 ianuarie 2015, a fost chemat la ședința comisiei furnizorului, la care deși s-a prezentat, aceasta nu a avut loc.

În luna februarie 2015 a recepționat factura în sumă de 39687,94 de lei, care până în prezent în fiecare lună o primește, ulterior a primit pretenția nr. 2783 din 12 decembrie 2017 de încasare a sumei de 39687,94 de lei, în lipsa unei decizii a comisiei în cauză a SRL „Chișinău-Gaz”.

A evidențiat că conform calculului paușal, suma datoriei a constituit 39044,33 de lei, pe când instanța de judecată a stabilit achitarea sumei de 39687,94 de lei, or, diferența de 643,61 de lei constituie procentele pentru întârziere care SA „Moldovagaz” nu le-a solicitat oficial, dar samovolnic le-a introdus în factură.

A subliniat că în cererea de chemare în judecată, SA „Moldovagaz” a solicitat încasarea sumei doar de la Eugenia Bușmachi, pe când instanța de judecată a încasat datoria în mod solidar și de la Alexandru Bușmachi, solicitare care nu a existat de la SA „Moldovagaz”.

Cât privește acțiunea reconvențională, a obiectat că prima instanță nu a luat în considerație raportul de expertiză extrajudiciară din 15 martie 2018, din care rezultă că semnătura de pe avizul de recepție nu este a Eugeniei Bușmachi.

A indicat că copiii lor sunt stabiliți peste hotare, iar Eugenia Bușmachi periodic pleacă peste hotare la muncă, iar în imobilul din str. XXXXX com. XXXXX, locuiește doar el, însă nici el nu a semnat nimic.

A solicitat audierea în calitate de martor a poștaşului Stepan Dogari, pentru a da explicații cine a semnat avizul, dar instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au luat în vedere această solicitare.

La 14 martie 2019, Eugenia Bușmachi, reprezentată de avocatul Viorel Gortolomei a declarat recurs împotriva deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și

a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii reconvenționale și respingerea cererii inițiale ca nefondată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ca ilegale și neîntemeiate.

A menționat că de către instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei în fond, nu au fost dovedite circumstanțele considerate ca fiind stabilite și încălcate și aplicate greșit normele de drept material.

A obiectat că instanța de apel greșit a concluzionat asupra faptului că obligația asumată prin contract de un coproprietar și anume Alexandru Bușmachi, are un caracter solidar pentru ambii părți, ori conform contractului de furnizare a gazelor naturale consumatorului casnic nr. 812067 din 1 octombrie 2003, s-au născut obligații contractuale doar între SA „Moldovagaz” și Alexandru Bușmachi și nicidecum între SA „Moldovagaz” și Eugenia Bușmachi, dâșii nefiind în căsătorie la data contractării.

De asemenea, instanța de apel nu s-a expus asupra deciziei nr. 02 din 12 ianuarie 2015 emisă de SA „Moldovagaz”, fiind indicat doar faptul că decizia dată a fost emisă în baza actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale din 20 decembrie 2014, pe numele lui Alexandru Bușmachi, care este parte contractantă conform contractului de furnizare a gazelor naturale consumatorului casnic nr. 812067 din 1 octombrie 2003 și nicidecum pe numele Eugeniei Bușmachi.

Tot, instanța de apel a dat o apreciere greșită contractului de furnizare a gazelor naturale consumatorului casnic nr. 812067 din 1 octombrie 2003, care până în prezent este în vigoare, astfel, instanța în hotărârea sa nu a dat nicio argumentare juridică raporturilor juridice contractuale născute între SA „Moldovagaz” și Alexandru Bușmachi.

La 18 martie 2019, SA „Moldovagaz” a declarat recurs împotriva deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și casarea parțială a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii inițiale a SA „Moldovagaz” și încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 11378,15 de lei, a taxei de stat în mărime de 341,34 de lei la depunerea cererii de chemare în judecată, a taxei de stat în mărime de 256 de lei achitată în instanța de apel, a taxei de stat în mărime de 170,67 de lei achitată la depunerea recursului și a cheltuielilor de judecată în sumă de 1820 de lei.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare la examinarea cerinței cu privire la încasarea dobânzii de întârziere nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și au dat o interpretare eronată motivelor de fapt și a normelor de drept material aplicate.

Cu referire la prevederile art. 619, 942 Cod civil, Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 24 decembrie 2010 privind aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează modalitățile de reparare a prejudiciului cauzat prin întârziere sau executare necorespunzătoare a obligațiilor pecuniare, cu excepția celor izvorâte din contractul de credit bancar sau împrumut, a indicat că dobânda de întârziere prevăzută de art. 619 Cod civil, reprezintă o modalitate de despăgubire pentru întârzierea executării obligațiilor pecuniare, considerându-se că are loc folosirea mijloacelor financiare străine și că dobânda de întârziere pentru întârzierea

executării obligațiilor pecuniare curge de drept, chiar dacă nu a fost stabilită prin contract scris între părți.

A explicat că obligațiile sunt pecuniare dacă au ca obiect prestația de a da o sumă de bani.

A obiectat ca fiind neîntemeiată concluzia instanței de apel precum că obligația nu era certă, aceasta având caracter litigios, or, la momentul depunerii acțiunii în instanța de judecată, suma datoriei exista o perioadă mai mare de 1 an de zile, mai mult ca atât, factura pentru gaze naturale nu a fost contestată sau anulată prin hotărâre a instanței de judecată.

Astfel, a considerat recurentul SA „Moldovagaz” că nu poate fi reținut nici argumentul instanței de apel, precum că chitanța de plată nu conține efectele punerii în întârziere, deoarece consumatorul lunar primea factura de plată, în care este indicată expres data limită pentru plată, iar conform art. 617 Cod civil, nu este necesară o somație în cazul în care este stabilită o dată calendaristică pentru executarea obligației.

La 22 mai 2019, SA „Moldovagaz” a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursurilor declarate de către Alexandru Bușmachi și Eugenia Bușmachi, reprezentată de avocatul Viorel Gortolomei.

La 22 mai 2019, SRL „Chișinău-Gaz” a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursurilor declarate de către Alexandru Bușmachi și Eugenia Bușmachi, reprezentată de avocatul Viorel Gortolomei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 11 ianuarie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 43 vol. II) careva date cu privire la recepționarea acesteia de către recurenți la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile împotriva deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către Alexandru Bușmachi, Eugenia Bușmachi, reprezentată de avocatul Viorel Gortolomei și SA „Moldovagaz” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursurile declarate de către Alexandru Bușmachi, Eugenia Bușmachi, reprezentată de avocatul Viorel Gortolomei și SA „Moldovagaz”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Alexandru Bușmachi, Eugenia Bușmachi, reprezentată de avocatul Viorel Gortolomei și SA „Moldovagaz” ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile declarate de către Alexandru Bușmachi, Eugenia Bușmachi, reprezentată de avocatul Viorel Gortolomei și Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari